

Erdoğan'ın Demokrasi Perdesinin Gerisinde Büyük Bir Korku İmparatorluğu Var

'Muhafazakar Demokratlık'tan 'Milliyetçi Muhafazarlık'a

GÜNAY KUBİLAY

Erdoğan, şimdi on yıllık hummalı bir çalışmanın sonucunda oluşturulan Türk-İslam sentezine dayalı "itaatkar ve muhafazakar toplumu" yeni bir "anayasal kalıba" dökmek istiyor. İşçilerin, emekçilerin, ezilenlerin barış, demokrasi, özgürlük ve insanca yaşam talepleri bu kalıba sığmıyor. Mantıki bir sonuç olarak, ayak ayakkabıya sığmıyorsa, ayakkabının kalıbını büyütme gerekir. Oysa Erdoğan, kalıbı büyütme yerine ayakları küçültme yöntemlerine başvuruyor.

Cahit Sıtkı'nın orta yaş sınırlarını geçmiş olanlar anımsayacaktır. Vaktiyle Demirel sıkça "Konuşan Türkiye"den söz ederdi. Zaman ilerledikçe Demirel'in "Konuşan Türkiye"sinde korkusuz, kaygısız, sansüresiz konuşan çok insan kalmadı. Erdoğan ise Demirel'e rahmet okutacak bir hızla "demokratikleşen Türkiye"de, hiçbir "demokrasi engeli"ne takılmadan "demokratikleşme koşusunu" sürdürüyor.

Aslında Erdoğan demokrasi perdesi gerisinde bir korku imparatorluğu kurmak istiyordu, hakkını teslim etmek gerekirse, bu uğurda büyük bir mesafe kaydetti. Ne yazık ki, öngördüğü Türk-İslam sentezine ve "patronaj sistemi"ne dayalı "itaatkar ve muhafazakar bir toplum" tahayyülünü, "usta bir at terbiyecisi" gibi adım adım kuvveden fiile dönüştürdü. Sokakta, kim olursa olsun, herhangi birine "Nasılsınız?" diye sorduğunuzda, büyük çoğunluktan alacağınız yanıt "Allah'a şükür, şükürler olsun"dan başkası olmayacağına kuşku yoktur.

Bugün AKP'nin toplumun büyük bir çoğunluğu üzerinde muazzam bir ideolojik hegemonya kurduğunu, mutlak bir iktidar tekeli oluşturduğunu, devlet iktidarını oluşturan bütün kurumlarda tam bir hakimiyet sağladığını ve tek parti diktatör-

lüğüne doğru hızla ilerlediğini söylemek hiç de abartı değil. Üniversiteleri ve okullarıyla, ordu, polisi ve yargısıyla devletin ideolojik ve siyasal zor aygıtları tek şefin yönetiminde hareket eden bir koronun düzenli organik parçaları gibi çalışıyor. Buna çoğunluğu AKP çizgisi ile özdeşleşen medya tekeli de eklendiğinde, öngörülen "toplum mühendisliği"ni sapmaya uğramadan yürütecek bütün parçaların organik bileşimi tamamlanmış oluyor.

Elbette, bütün bunların altında derin sınıfsal çıkarların yattığını görmemek saflık olur. Bölgede "komşularla sıfır sorun"dan "sıfır komşu" noktasına sürüklenmesinin de, ülkede sistemli bir siyasi süreç avının sürdürülmesinin de temelinde büyük sınıfsal çıkarlar yatıyor. Bu sınıfsal çıkarları sorunsuz bir biçimde sürdürmenin biricik yolu, çapakları temizlenmiş, uçları törpülenmiş, verilenle yetinen, şükürcü, itaatkar bir toplumdur geçiyor.

Erdoğan, şimdi on yıllık hummalı bir çalışmanın sonucunda oluşturulan Türk-İslam sentezine dayalı "itaatkar ve muhafazakar toplumu" yeni bir "anayasal kalıba" dökmek istiyor. İşçilerin, emekçilerin, ezilenlerin barış, demokrasi, özgürlük ve insanca yaşam talepleri bu kalıba

sığmıyor. Mantıki bir sonuç olarak, ayak ayakkabıya sığmıyorsa, ayakkabının kalıbını büyütme gerekir. Oysa Erdoğan, kalıbı büyütme yerine ayakları küçültme yöntemlerine başvuruyor.

Son olarak avukatlar operasyonunda da görüldüğü gibi "savunma hakkı" bütünüyle askıya alınmış bulunuyor. Özel yetkili mahkemeler, (nam-ı diğer eski Devlet Güvenlik Mahkemeleri) polisin kararlarına meşruiyet kazandırmak için çalışan birer "biçimsel infaz kurumları"na dönüşmüştür. Bu gidüş kuşkuyla yer bırakmayacak kadar açık bir "polis devleti"ne gidüş-tir.

Bu yazının yazıldığı saatlerde internet sayfalarına düşen "KCK soruşturması altında 2009 yılında yargılanmaya başlayan 31 KESK üye ve yöneticisinden aralarında KESK Genel Başkanı Lami Özgen'in de olduğu 25 kamu emekçisine toplam 156 yıl hapis cezası verildiği" haberi bu gidüşün yalın bir özetiştir.

Polis devleti sanıldığı gibi yalnızca polis sayısının artırılarak sokakların polisle kuşatılması değildir. Polis devleti, aynı zamanda bütün olay ve olguların kriminalize edilmesi, hukukun askıya alınması ve polisin yargı üzerinde hakimiyet kurmasıdır. Bu hakimiyet kurulmuştur. Polisin yönlendirme ve kararlarına rağmen farklı bir mahkeme kararına rastlamak karanlıkta mumla iğne aramak gibidir. Deyim yerindeyse, hukuk sefalet içindedir ve yapılan da sefaletin hukukudur.

İşte bu nedenle Erdoğan, AKP hakimiyetini sarsma potansiyeli taşıyan herkesi hedef tahtasına yerleştirmiş bulunuyor. Kendisine itaat etmeyen dini bütün Müslüman'ı Allah korkusuyla, fabrikadaki işçiyi işsizlik korkusuyla, okuldaki öğrenciyi polis korkusuyla, muhalifi hapis korkusuyla, Kürdü silah zoruyla terbiye etmeye çalışıyor.

AKP'ye bel bağlayanların, onda demokrasi ışığı görenlerin hayıflanmalarının hiçbir anlamı ve değeri yok. Onun demokrasi ufku temsil ettiği sermayenin sınıfsal çıkarlarıyla, stratejik siyasi hedefleriyle, ön-

gördüğü toplum tasavvuruyla hem bağlı hem de sınırlıdır. AKP'nin ek-seni etrafında dönen, onun öngördüğü toplum tahayyülü içerisinde yer alan, aynı sınıfsal çıkarları paylaşan kime ne oluyor? Demokrasiye "sınıflar üstü" bir anlam yükleyenlerin, AKP'den "sınıflar üstü" demokrasi beklentisi içinde olanların yeniden düşünmelerinde yarar var. AKP'den önemli "demokratik açılım" beklentisi içinde olan sol liberal çevrelerin "oyunu kurallarına göre oynamadı, savaş yeniden kızıştı" diye özgürlük hareketini suçlayanların AKP'nin 2002'de "muhafazakar demokratik"tan başlayan ve 2011'in Türkiye'sinde "milliyetçi muhafazakar" çizgiye sürüklenen politik serüvenini bilimsel bir gözle irdelemelerinde çok büyük yararlar var.

Aynı yalpalamaları, aynı beklentileri "Dersim" tartışmalarında da görmekteyiz. Dersim katliamı ile ilgili gurup konuşmasında sözde devlet adına dilediği "özür", "resmi tarihle" bir yüzleşme, Türkiye'nin karanlık tarihini aydınlatma yolunu açmak için değil, kendinden uzaklaşma eğilimi içinde olan çevreleri yeniden kendi yörüngesine çekme manipülasyonundan, Dersimli Alevi Kürtlerin duygularını istismardan başka bir şey değildir. Dersim benzeri bir manipülasyon ve istismarı 12 Eylül Anayasa referandumu öncesinde de görmüştük. İki göz iki çeşme Necdet Adalı ve Erdal Eren'e göndermeler yaparak, bazı sosyalist çevreleri referandumda "evet" oyu vermeye ikna etmeyi başarmıştı.

Devletler ve onların sözcüleri, soykırım, kitlesel katliam gibi halkları büyük acılara boğan devlet politikaları ve uygulamaları nedeniyle, gelip geçerken, yolda yürürken değil, bir devlet adabına uygun tarzda, o halklardan devlet özür diler, devlet adına özeleştirir yaparlar. Nitekim yapmışlardır da. Almanya'da 7 Aralık 1970'de Varşova Gettosu Kahramanları anıtı önünde diz çökerek Yahudilerden özür dilediği, Alman devleti adına özeleştirir yaptığı bir sır olmadığı gibi, Willy

Brandt'ın o fotoğrafı da unutulacak gibi değildir.

O zaman Hermann Schreiber adlı bir Spiegel yazarı Willy Brandt'ın diz çökmüş haldeki o fotoğrafı için şu yorumu yapıyor: "Eğer, vahşetin sorumlusu olmayan ve o dönem buna katılmayan bu adam kendi isteği ile Varşova Gettosu'na gidiyor ve orada diz çöküyorsa, bunu kendisi için yapmıyor demektir. Buna ihtiyacı olmayan adam, diz çökmeleri gerekli olan, ama buna cesaret edemeyen herkes adına diz çöküyor. Kendisinin işlemediği bir suç üstleniyor, affa ihtiyacı olmamasına rağmen, af diliyor. İşte o zaman o adam orada Almanya adına diz çöküyor."

Erdoğan'dan böyle bir "devlet adamlığı"ni beklemek nafiledir. O ne Türkiye'nin karanlık tarihini aydınlayabilecek, "resmi tarih"le yüzleşebilecek bir demokrasi perspektifine, ne de tarihsel gerçekleri devletin derin dehlizlerinden açığa çıkaracak politik cesarete sahiptir. Parlamento kürsüsü dururken, bir

grup konuşmasında geçerken dilenen "eğer"li bir özür, ne gerçek anlamda bir özür olur, ne de "devlet ciddiyeti"yle bağdaşır.

Erdoğan'ın olay ve olguları yö-rüngesinden kaydıran "usta bir demagog" olduğunu anlamak için bir on yıl daha geçmesi gerekmiyor. AKP, öngördüğü stratejik siyasi hedefler ve öngördüğü toplum tasavvuru doğrultusunda engelsiz bir yürüyüşü sürdürmek için kapsamlı bir "yol temizliği" yaparak ilerliyor. Bu yol temizliğinin sonucu fiilen "sokakların stabilizasyonu", "muhaletin izolasyonu" ve siyasetin parlamento hapsedilmesi olacaktır.

O nedenle, AKP'nin dayanak olarak kullandığı "Terörle Mücadele Yasası" gibi yasalar ortadan kaldırılmadan, bir "sürek avı"na dönüşen siyasi operasyonlara son verilmeden, özcesi demokratik toplumsal muhalefet kendine özgü bir "alan temizliği" yapmadan demokratik bir anayasa yapılamaz. Kürt sorununda "demokratik çözüm" olamaz. İşçilerin, emekçilerin

insanca yaşam özlemlerine yanıt verilemez.

Kongre, bütün bunları kapsayan bir çizgiyi ve dinamizmi geliştirebilir, bir başka deyişle sınıfsal meseleler ile ulusal meseleleri birleştirebilir, bu güçleri harekete geçirebilir ve

etkin bir politik rol oynayabilirse, içinde bulunduğumuz ağır siyasi atmosferi değiştirebilir ve bu izolasyon çemberini kırarak gerçek bir demokratik toplumsal muhalefet odağı olarak öne çıkabilir.

BARIŞ VE DEMOKRASİ PARTİSİ YALNIZ DEĞİLDİR ASKERİ VE SİYASİ OPERASYONLARA SON VERİLSİN

29 Kasım'da BDP grubunu ziyaret eden aralarında SDP Genel Başkanı Rıdvan Turan'ın da bulunduğu ilerici-sosyalist siyasi partilerin başkanları, tutuklamalar için "AKP hükümeti, barış ve demokrasi isteyenleri susturmaya ve etkisizleştirmeye çalışıyor. Siyasi partiler, platformlar ve kurumlar bu operasyonlar ve tutuklamalarla çalışamaz hale getirilmek, tasfiye edilmek isteniyor" dedi. BDP grup ziyaretinin ardından başkanlar, baskıların hedefinde olan ve son olarak 25 üye ve yöneticisine toplam 157 yıl hapis cezası verilen KESK'e de dayanışma ziyaretinde bulundu.

Türkiye'de son dönemlerde daha da artan saldırılarla emekten, barıştan demokrasiden yana toplumsal muhalefet kesimleri tasfiye edilmeye çalışılıyor.

Yapılan operasyonlarda aralarında Prof. Dr. Büşra Ersanlı ile yazar-yayıncı Ragıp Zarakolu'nun da bulunduğu onlarca insan bu asılsız iddialar sonucunda tutuklanarak cezaevine gönderildi. Asrın Hukuk Bürosu avukatlarına dönük operasyonlarda ise 33 avukat tutuklandı.

Ülke genelinde yapılan operasyon ve tutuklamalar hız kesmeden sürüyor. Başbakan Erdoğan ve AKP hükümeti bu siyasi soykırımı durdurmak şöyle dursun operasyonların genişleyerek süreceğini ilan etmiş durumda.

Ayrıca yine son dönemlerde SDP İstanbul İl Binası "Devrimci Karargah Örgütü adına provokatif eylem hazırlığında bulunma" iddiasıyla basıldı, Samsun'da ÖGD'li gençler "TKP Kıvılcım" örgütü üyeliği,

BDP grup toplantısı ziyaretinden sonra genel başkanlar adına Sibel Uzun'un okuduğu basın açıklamasından bir bölüm

SGD Başkanı ise "KCK" üyeliği iddiasıyla gözaltına alındılar. İzmit'te yapılan operasyonlarda ESP, Halkevleri, Öğrenci Kolektifi, SDP üye ve yöneticilerinin de bulunduğu 12 kişi demokratik eylem basın açıklamalarına katıldıkları için "örgüt üyeliği" ve örgüt propagandası yapma iddiasıyla tutuklandı.

Bu gözaltı ve tutuklamaların anlamı açıktır. Kürt sorununda çözüm-süzlük politikalarını askeri operasyonları arttırarak derinleştiren AKP hükümeti, barış ve demokrasi isteyen, savaşa karşı barış talebini yükselten kesimleri de susturmaya, etkisizleştirmeye çalışıyor. Siyasi partiler, platform ve kurumlar bu operasyon ve tutuklamalarla çalışamaz hale getirilmek, tasfiye edilmek isteniyor.

Bizler Türkiye'de emek, barış ve demokrasiden yana siyasi partiler, platformlar ve kurumların genel başkan ve temsilcileri olarak yükseltile savaşa ve siyasi soykırımı karşı barış ve demokrasi için ısrarımızı bir kez daha vurgulamak için bugün bir araya gelmiş bulunuyoruz. Bugün Barış ve Demokrasi Partisi'ne yönelik siyasal saldırılara karşı destek ve dayanışma amacıyla meclis grubunu ziyaret ettik. Dayanışmamız sadece bu ziyaretlerle sınırlı kalmayacak, dün olduğu gibi gelecekte de sokaklarda, meydanlarda BDP ile yan yana, omuz omuz mücadele edeceğiz.

DGM rejiminin devamı olan özel yetkili mahkemeler derhal lağvedilmelidir. Siyasal iktidarın tasarrufuna bağlı olarak hemen herkesin örgüt üyesi olarak yargılanmasına ve tutuklanmasına olanak sağlayan Terörle Mücadele Kanunu kaldırılmalıdır. Başta Hatip Dicle ve tutuklu vekiller olmak üzere bu yasa nedeniyle cezaevlerinde bulunan siyasi tutsaklar serbest bırakılmalıdır.

Türkiye'de yaşayan her dilden halkların ve her inançtan yurttaşlarımızı eşit ve özgür olduğu, baskı ve ayrımcılığın son bulduğu, emeğin hakkını aldığı bir ülke mücadelesinde tüm halklarımızı, tüm işçi ve emekçileri, aydınları, kadınları ve gençleri bu saldırıları püskürtmek üzere birlikte tutum almaya ve birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Alper Taş (ÖDP Genel Başkanı), Rıdvan Turan (SDP Genel Başkanı), Figen Yüksekdağ (ESP Genel Başkanı), Sibel Uzun (EHP Genel Başkanı), Selma Gürkan (EMEP Genel Başkanı), Sadi Ozansu (İKP Genel Başkanı), Şiar Rişvanoğlu (DİP Genel Başkan Yardımcısı), Mustafa Kahya (Sosyalist Parti Genel Başkan Yardımcısı), Samut Karabulut (Halkevleri Genel Başkan Yardımcısı), Mustafa Bayram Mısırs (Sosyalist Gelecek Temsilcisi), Halit Elçi (TÖ-PG Sözcüsü), Zeynel Sabaz (Kaldıraç), İbrahim Bay (DHF Temsilcisi)